

ката му безчестность, и ще видимы послѣ, ако кръвта на една дързновенна жъртва ще бѫде бѣзполезна за Испания.

— Света и доблестна жено! рече Жозе; нито послѣднѣто туй убѣжище ще ти оставиѣтъ. Никога нѣма да бѫдешъ сѫдена, и ще умрешъ въ тѣмниците на инквизиціята, както и Франчиска, която бѣ запрѣтила въ сѫщата ноќь, когато ты видѣ баща си.

— О Боже мой! Боже мой! извика дѣвицата растреперана. Възможно ли е да ма погребѫтъ тѣй жива? Що думашъ Жозе? Туй е невъзможно. Туй е противно на съко правосѫдіе. Нека ма осудиѣтъ невинна или виновна, съкоги ще има предъ очите на свѣта сѫдебенъ актъ за съвѣстта на сѫдниците ми. Но да ма убийѣтъ тѣй медленно чрезъ отчаянието, о! туй неможе да бѫде, донъ Жозе, туй не е възможно, и вѣй клеветите инквизиціята.

— Франчиска де Лерма бѣше либовница на Петра Арбуеза, отговори студено младиѣтъ инокъ, и защото поиска да са покасе, Арбуезъ я затвори въ тѣмниците на инквизиціята.

— Игуменката на Кармелитките ли? че въ какво я обвинихъ?

— Че щое нуждно обвиненіе? но защото въ сѫдбата можеше да са обвини инквизиторътъ, за туй Франчиска ще умре безъ да бѫде сѫдена. Вѣрвайте ма, Долоро, не клевети.

— О! Туй е ужасно, донъ Жозе! Че какъ великыѣтъ нашъ царь Карлъ V може да търпи таквизъ злоупотребенія?

— Инквизиціята е по силна отъ царя, силата на едногото нависа са отъ силата на много съединени. Нашыйтъ царь е правосѫденъ, и ако да знайше бывающыѣ злоупотребенія, нема сумнѣніе че той щеса постараюше да ги въспре. Но той незнае тѣзи злоупотребенія. Послѣ, незнаешъ ли че инквизиторътъ, който иматъ властъ да сѫдиѣтъ князевете